

620. Bizony betelik az idő

Vad Péter Zsigmond

1. Bi - zony be - te - lik az i - dő, És Is - ten Fi - a el - jő, A vi - lág - bí - ró, a di - cső Az í - té -
2. An - gyal har - so - na hang - ja szól E föl - dőn min - den nép - nek, A ha - lot - tak ham - va - ik - ból Mind nyom - ban

9

(.)

lő, meg - men - tő. El - né - mul gúnyos ne - vetés, Tűz u - tán jön új te - rem - tés, Mint szentköny - vünk meg - ír - ta.
e - lő - lép nek. Pa - rancssza - vá - ra az Úrnak, Át vál - toz - nak, meg - ú - jul - nak, Kik él - nek még a föl - dőn.

3. Megnyílik a könyv, amiből Tett, szándék kiviláglik,
Mentségek vára romba dől, Bűn vak mélysége ásít.
Akkor mindenki tisztán lát, Megérti vétkes önmagát,
Hogy mit tett életében.

4. D e jaj, ki ügyet sem vetett Az Úr szent igéjére,
Szerezni, kapni szeretett, Más nem is járt eszébe',
Annak fejére omlik ott, Mit rosszul tett vagy mulasztott,
Rázúdul minden vétke.

5. Ó, Jézus, ama nagy napon Te védj meg szent kezeddel,
Ítéletem reád hagyom, A büntetést engedd el!
Igédben nem kételkedem, Írd élet könyvébe nevem,
Vigy teljességre. Ámen.

